DELINEAVIT
PAVEL HERYNEK
Kresby a modulátory
• 3. 9. – 12. 10. 2010 •

PAVEL HERYNEK se narodil 1. 11. 1943 v Poličce.
Do roku 1963 žil s rodiči a s pěti sourozenci v Proseči u Skutče.
V roce 1970 sňatek s Jitkou Herynkovou, roz. Jasanovou. Synové Tomáš Herynek (nar. 1970) a Jan Herynek (nar. 1973).

Studia

1958-59 Jedenáctiletá střední škola, Skuteč
1959-63 Střední uměleckoprůmyslová škola, Brno, maturita
1964-69 Katedra výtvarné teorie a výchovy FF Univerzity Palackého v Olomouci (Mgr.)
1994 Docentura, Ostravská univerzita, Ostrava

Zaměstnání

1963-64.1 návrhář, Propagační podnik ÚSSD, Pardubice
1969-72.1 středoškolský učitel, Učňovská škola v Bruntále
1972-88 samostatný odborný pracovník (výtvarník, organizátor 168 výstav a několika desítek výtvarných pořadů) Divadlo hudby OKS, Olomouc
1989-90 svobodné povolání – výtvarník

1990-2003 docent pro užitou tvorbu na katedře výtvarné výchovy PdF Univerzity Palackého v Olomouci. V roce 1994 založil na katedře ateliér a předmět Kov a šperk.Po odchodu z UP se věnuje šperkařské, kreslířské a designerské tvorbě ve svém ateliéru a dílně.

Odborná činnost

1992 učitel kurzu Wood and Paper Jewelry, Miami University Oxford, OH, USA
1993 učitel kurzu Sculptural Paper Forms, Miami University Oxford, OH, USA
1994-98 koordinátor projektu Umělecké řemeslo dnes v Olomouci a okolí
1995-97 konzultant amerických studentů na UP v Olomouci v rámci Study Abroad Program, ACM Chicago
1998 učitel umělecké práce s kovem pro studenty z USA, jednosemestrální program Art and Music Study Abroad, Saint Claud State University, USA na UP Olomouc
1998-2003 iniciátor a koordinátor výměnných studijních pobytů studentů KVV PdF UP a Univerzity umění a designu, UIAH Helsinky v programu Erasmus

Spolupráce

V 70. letech spolupracoval na samizdatové edici Texty přátel (Petr Mikeš, J.V. Frič, Rostislav Valušek, Eduard Zacha), na bibliografických tiscích prof. Josefa Glivického (Prostějov), od poloviny sedmdesátých let spolupracuje příležitostně s architektem a designerem Ing. Josefem Bartákem a v současné době občasná spolupráce s knižním nakladatelstvím Periplum.
Šperky a kresby prezentoval na řadě domácích a zahraničních výstav a veletrhů výtvarného umění prostřednictvím řady galerií, např.: Galerie Caesar v Olomouci, Galerie Sýpka v Brně, Galerie VundV ve Vídni, Galerie Chéret AAM v Paříži, Charon Kransen Arts v New Yorku, Velvet da Vinci Gallery v San Franciscu a Klimt02 Gallery v Barceloně.
Autorova šperkařská tvorba je publikovaná v řadě knih o uměleckém šperku nakladatelství Lark Books v USA (1000 Rings, 500 Brooches, 500 Armrings, 500 Earrings, 500 Pendants and Lockets, 500 Plastic Jewelry Designs aj.).
V současné době spolupracuje také se studiem design.herynek.com.

Udělené granty /výběr/

1996 Umělecké řemeslo dnes (grant Univerzity Palackého)
1997 Umělecké řemeslo dnes (grant Univerzity Palackého)
1998 Grant Fondu rozvoje vysokých škol ČR na vybavení dílny pro kov a šperk na KVV PdF UP
1998 Grant programu Erasmus na monitorovací návštěvu Univerzity umění a designu, UIAH
1998 Helsinky (navázání spolupráce při výměně studentů)
2001 Grant finské vlády na studium současného finského šperku

Sympozia

1991 3. mezinárodní šperkařské sympozium, Kremnica, Slovensko

1996 3. mezinárodní šperkařské sympozium, Smržovka, ČR

1997 9. mezinárodní šperkařské sympozium, Turnov, ČR

Členství v profesních organizacích

Český fond výtvarných umění, registrovaný výtvarník (1979 – 1989)

Spolek sběratelů a přátel exlibris (1985 – 1987)

Svaz českých výtvarných umělců, kandidát (1988 – 1989)

Asociace výtvarníků oboru kov a šperk (od 1989)

TT Klub…, Brno (1990 – 1991)

Spolek olomouckých výtvarníků (od 1991)

Klub konkretistů 2 Olomouc (od 1999)

Samostatně vystavuje od r. 1974, kolektivně od r. 1978

Zastoupení ve sbírkách

Moravská galerie Brno

Uměleckoprůmyslové muzeum Praha

Slovenská národní galerie Bratislava

Slezské zemské muzeum Opava

Vlastivědné muzeum Olomouc

Libri prohibiti, Praha

Muzeum umění Olomouc

Severočeské muzeum Liberec

Muzeum skla a bižuterie, Jablonec nad Nisou

Městské muzeum a galerie, Polička,

Muzeum a galerie, Litomyšl

Městské muzeum, Rýmařov

Textilmuseum Heidelberg-Ziegelhausen, SRN

Museo del Vino Torgiano, Torgiano, Itálie

Kammerhofmuseum Gmunden, Rakousko

Daphne Farago Collection, Rhode Island, USA

Museo Internazionale delle Arti Applicate Oggi, Torino, Itálie

Mary de Rachewiltz Collection, Brunnenburg, Tirolo di Merano, Itálie

Podrobnější informace uvedeny v katalogu

Pavel Herynek: Šperky, objekty, kresby 1974-2004 /Jewllery, objects, drawings 1974-2004

Vydalo Muzeum umění Olomouc v roce 2004 k autorově retrospektivě

Další informace na www.herynek.cz

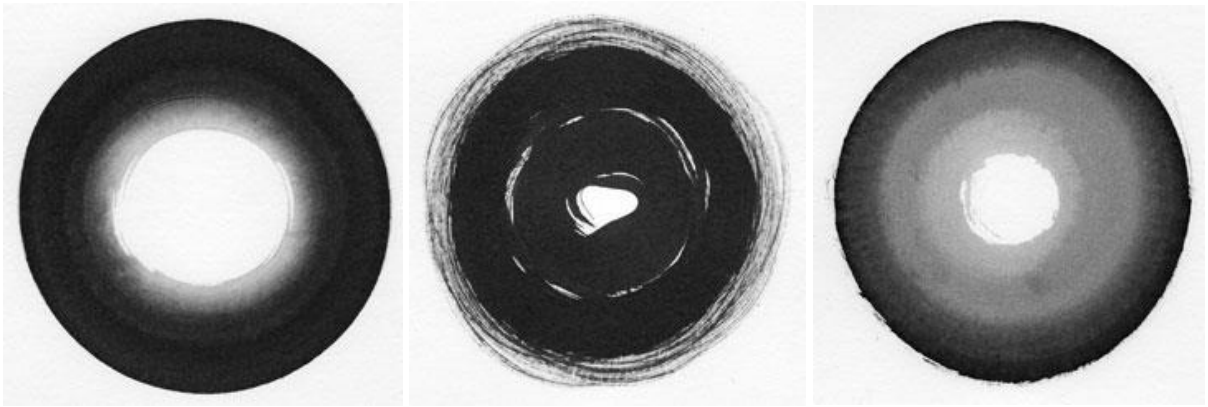

V roce 1988 jsem ve své dílně při práci na čelní brusce objevil počátek svých cirkulárních kreseb a rotokaligrafií. Zaujaly mne stopy kosti na brusném disku a napadlo mne využít tento rotační pohyb při kreslení. V následujícím roce jsem si zhotovil první točnu formátu 56x56 cm z dřevotřísky, dosti těžkou, aby měla po roztočení potřebnou setrvačnost – a tehdy vznikly mé první „cirkulárky“ tužkou, uhlem, pastelem nebo tuší. Některé se zachovaly. Dvě z nich byly vystaveny na výstavě „Vzhůru, srdce“ v kryptě dómu Sv. Václava v Olomouci už v r. 1989. Mám je dodnes.

V letech 1995-6 jsem si udělal postupně několik točen větších formátů (největší 120x120 cm) a kreslil jsem na nich intenzivněji než v letech předchozích. Výsledky byly prezentovány poprvé společně s pracemi syna Jana na společné výstavě v Galerii Jiřího Jílka v Šumperku v létě 1997. Začal jsem také užívat air brush – jejíž měkké stopy mi vyhovovaly a nástroj nebrzdil chod točny. Velkým přínosem pro mé kreslení bylo zhotovení menší točny poháněné elektromotorem. Na ní vzniklo snad nejvíce rotokaligrafií a cirkulárek. Papír se točí stejnou rychlostí a já se mohu věnovat jen a jen svému ataku na jeho plochu. Mohu se více soustředit na rytmus pohybu mé ruky s kreslicím médiem.

Cirkulární kresby a rotokaligrafie, jak jsem tyto kresebné záznamy nazval, považuji pro mě za nejdůležitější z celé dosavadní kreslířské tvorby. Moje točna je umístěna svisle na stěně, frontálně ke mně…

Tyto kresby jsou pro mne zpřítomněním a zkonkrétněním sil vesmíru, jehož jsem/jsme nepatrnou částečkou, která však má svůj zdánlivě nepatrný vliv na dění v něm. Tento způsob kreslení je také pro mne jakousi intenzívní meditací – modlitbou beze slov. Když je vytvářím, cítím se velice dobře. A už hotové kresby na mne působí zpětně jako zářiče energie. Mé energie, znásobené proniknutím vesmírného pohybu do mého gesta.

Skripturální kresby

jsem začal dělat koncem prosince 2002 a ty pro mne naplňují jednoduchou formuli: „Tahy mých linek jsou mé štěstí“. Tužku nebo pastelku držím kolmo k papíru na stole, levou rukou držím vrchní konec tužky, pravou asi ve středu nebo pod ním a pohybuji tužkou „hádavými“ pohyby směrem k sobě nebo zleva doprava, čím rychleji, tím lépe, bez kalkulace.

Skoro automaticky nechávám tužku v rukou „vyprávět“dynamickou linií nebo shluky „znaků“. Vlivy? Patrně východní kaligrafie a možná i západní: graffiti. A také asi dada. Nejspíše vše dohromady. Kresba je pro mě: zachycením skutečnosti, jak ji vnímám, záznamem výtvarného nebo technického řešení designu šperku nebo objektu, ale hlavně – v případě cirkulárních kreseb, rotokaligrafií a skripturálních kreseb - zcela svobodným výtvarným gestem, které však není formální estetickou hrou, ale má široké a hluboké souvislosti s mými prožitky.

Kreslím jen při vnitřní rovnováze. Podněcuje mě více radost a kladný pocit (vitalita!) než smutek.

Jsem si vědom toho, že žádná slovní výpověď nedožene sdělení vlastní kresby, zvláště té zcela svobodné, bez přímé narativnosti.
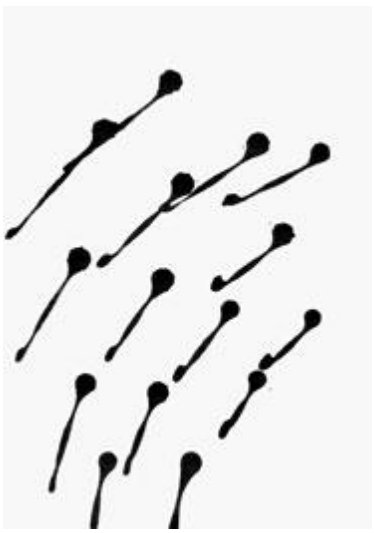
Kresba je více duchovní než materiální výpovědí. Materiál prostředků zde však hraje důležitou roli.